Proletari din toate țările, uniți vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scinteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 29 (917) * miercuri 17 iulie 1963 * 8 pag. 30 bani

Pionieri și școlari!

La redacție au sosit mai multe scrisori în care participanții la Concursul pentru **„Cel mai frumos jurnal pionieresc de excursie"** ne roagă să publicăm încă o dată regulamentul concursului. Pentru aceștia și pentru alți pionieri și școlari care doresc să participe la concursul nostru publicăm **în pagina a II-a regulamentul concursului.**

RECOLTĂ NOUĂ

Foto: Gr. Prepeliță

POVESTEȘTE TOVARĂȘUL PREȘEDINTE

— Unde mergeți, copii?
— Pe șantier.
— Da' ce faceți acolo?
— Dăm ajutor la ridicarea noului cămin cultural. Nu vreți să mergeți să ni-l vedeți?

Cind am ajuns pe șantier, zidurile ridicate de curind prevesteau o construcție frumoasă, atrăgătoare. Șantierul era condus de un „stat major" în fruntea căruia se aflau cîțiva oameni foarte pricepuți din comuna Cărpiniș-Timișoara.

Președintele gospodăriei, Pavel Drăgoi, ne-a întîmpinat vesel. El ne-a vorbit și despre copii.

— Ne ajută cu dragoste. Nu vreau să-i laud, dar le place să fie de pe acum buni gospodari. Mereu vin s-ajute și la colectivă. Zilele trecute, au ajutat la culesul mazării și fasolei. Cit s-au mai bucurat cînd au aflat că începe culesul căpșunilor — nu mai trebuie spus! A doua zi, o dată cu zorile, erau pe cîmp Iliaș Georgeta, Pătru Silviu, Olteanu Mihai, Ungur Gheorghe, Gilde Herbert, Blinching Anemaria și mulți alții. În cîteva ceasuri au cules vreo 30 de coșulețe... Și-acum, iată-i aci! Îi vedeți? Muncesc cu aceeași tragere de inimă.

Să-i fi văzut cînd au descărcat cărămizile din camioane, cum le-au așezat, dibaci, în stive...

Învăluim cu privirea tot șantierul. Cărămizile zburau din mînă în mînă însoțite de cîntecele vesele ale pionierilor.

Nu peste mult timp, în încăperile acestea largi, care atrag privirile oricărui călător, vor răsuna jocurile vestite și cîntecele minunate de pe plaiurile bănățene.

NICOLAE BULGARU

59 de pionieri și... o ploaie torențială

Dimineață, un grup de pionieri de la Școala medie „I. A. Komenski" din orașul Deva au pornit în excursie prin regiune. Autobuzul elegant al O.N.T.-ului îi ducea repede prin locuri noi și frumoase cînd, deodată, cerul se întunecă și începu o ploaie torențială... În centrul satului Ardeu, mașina nu mai putu înainta: puhoiul apelor rupsese podul. Circulația era întreruptă.

Prin ploaia care cădea fără încetare, cîțiva localnici s-au apucat să repare podul. Pionierii din Deva n-au stat nici ei de-o parte. Au coborît din mașină și, repede-repede, cum cereau împrejurările, au ajutat la transportarea scîndurilor, a pietrelor necesare reparării podului.

Peste puțin, podul era gata reparat. Mașina excursioniștilor putea trece mai departe. Bucuria copiilor se vedea pe fețele lor. De la geamuri, parcă spuneau: „La nevoie, am dat și noi un ajutor, iar acum pornim mai departe prin regiune... La revedere".

PETRE JURCONI

Discuția din poieniță

Ce s-o fi întîmplat oare că în poieniță s-a făcut deodată liniște? Copiii, care pînă acum alergaseră, se jucaseră, iată, s-au adunat cu toții și, strînși laolaltă pe iarbă, așteaptă nerăbdători. Puțin timp însă, pentru că pe cărare se ivește tovarășa instructoare însoțită de oaspetele așteptat: maistrul montator Manole Bucan, din Pașcani.

Sînt mulți copii în tabăra de la Muncelul de Sus. Și, deși au venit din cele mai diverse locuri ale regiunii Iași, numai după o zi-două au început să se simtă minunat, să se împrietenească, să-și împărtășească gîndurile. Uite, acum tocmai de aceea s-au adunat, să discute despre visurile și planurile de viitor. „În multe probleme putem să-i cerem părerea și vechiului comunist, invitatul nostru" și-au spus pionierii.

Chelaru Mircea din Iași a vizitat cu colegii lui multe întreprinderi. S-a oprit îndelung alături de ceilalți pionieri, în fața unui strung, a unei raboteze sau în fața vreunei mașini pe care nici n-o cunoștea. De multe ori, acolo unde i se părea că este mai interesant, îi plăcea să-și închipuie că el ar putea să fie unul dintre muncitorii aceia care lucrează piese și mașini atît de complicate. Se întreba: cum va ajunge el să aibă atîta îndemînare și pricepere? Stînd de vorbă cu muncitorii, Mircea a înțeles că, cu fiecare zi, cu fiecare lecție învățată, cu fiecare lucru pe care se va strădui să-l înfăptuiască cît mai bine și, bineînțeles, însușindu-și temeinic o meserie, va reuși să devină, așa cum își dorește, un muncitor de nădejde. Despre toate acestea vrea Mircea să le vorbească prietenilor din tabără, oaspetelui.

Frumos mai povestește Maria! Parcă și vezi comuna Vlădeni cu străzi largi, cu case mari și frumoase. Ș-apoi știe atît de bine să vorbească despre tractoare, despre combine, semănători! Dar cum n-ar știi pioniera Văcaru Maria, cînd de atîtea ori, împreună cu ceilalți pionieri, a vizitat gospodăria colectivă, S.M.T.-ul, a ajutat și ea la unele lucrări mai ușoare, a făcut fel de fel de cercetări pe lotul școlar? Dar Maria le spune prietenilor nu numai despre aceste lucruri, dar le povestește atîtea despre pionierii din unitatea ei, despre dragostea lor pentru muncă, despre dorința lor de a deveni buni colectiviști!

Discuția din poieniță continuă. Și tovarășul Manole Bucan are multe să le împărtășească, și încă mulți alți pionieri vor să-și spună părerea. Muncitorul le află cu bucurie planurile, visurile lor. Și se gîndește că ei, copiii de astăzi, cărora partidul le oferă toate posibilitățile unei vieți fericite, se pregătesc să devină, așa cum au spus-o și ei, un demn schimb de mîine al muncitorilor de azi.

ELENA TOFAN

Să învățăm semnalizarea cu fanioane

Alfabetul Morse se compune din combinații de linii și puncte; fiecărei litere din alfabet îi corespunde o anumită combinație. De exemplu, literei „A" îi corespunde un punct și o linie (A . —), literei „B" îi corespunde o linie și trei puncte (B — ...) ș.a.m.d.

ALFABETUL MORSE

A . —	P . — — .	2 .. — — —
B — ...	Q — — . —	3 ... — —
C — . — .	R . — .	4 .... —
D — ..	S ...	5 .....
E .	T —	6 — ....
F .. — .	U .. —	7 — — ...
G — — .	V ... —	8 — — — ..
H	W . — —	9 — — — — .
I ..	X — .. —	0 — — — — —
J . — — —	Y — . — —	Punct . — . — . —
K — . —	Z — — ..	Virgulă — — .. — —
L . — ..	Ă . — . —	Semnul întrebării .. — — ..
M — —	Ș — — — —	Liniuța de unire — ... —
N — .	Ț (Tz) — — — ..	Apostrof . — — — — .
O — — —	1 . — — — —	

Presupunînd că ați învățat alfabetul Morse, sa vedem cum putem semnaliza prin acest alfabet cu ajutorul fanioanelor. Mai întîi, confecționam două fanioane în felul următor: pe un băț rotund, lung de 50 cm și gros de 15 mm, se fixează, la unul din capete, cu ajutorul ținteior, o bucată de pînză roșie sau galbenă, lungă de 25 cm și lată de 30 cm.

După confecționarea fanioanelor este bine ca fiecare pionier să transcrie pe o hîrtie alfabetul Morse, pentru ca în timpul semnalizării să poată urmări și descifra corect cuvintele transcrise și recepționate. Exercițiile de transmitere se fac astfel: pentru semnalizarea **punctului** ridicăm repede prin fața noastră, un fanion cu brațul întins și îl coborîm apoi repede de tot prin față, pînă jos (fig. 1).

(va urma)

IN PARCUL *de distracții*

Vrei să te joci? N-ai decît! Vrei să cîștigi o partidă de șah? Amatori sînt mulți să răspundă provocării. Vrei să alergi? Și asta se poate. Doar e vacanță și parcurile, pădurile, grădinile îți stau la dispoziție.

MICII SERICICULTORI

Îngogoșarea s-a terminat. Pionierii culeg gogoșile și totodată le sortează. „Recolta" e de calitate superioară și aceasta pentru că încă din primăvară au lucrat cu dragoste și entuziasm.

În comuna Calomfirești, raionul Alexandria, pionierii clasei a șasea, pasionați sericicultori, au trecut de la teorie la practică. Notele bune obținute la obiectul „agricultura" s-au întîlnit cu rezultatele muncii practice. Pionierii Romînu Viorica, Simion Elena, Diaconu Titi, Ninu Petra și alții au fost printre cei mai harnici crescători de viermi de mătase.

Și la Palatul pionierilor din București, cercul „Micilor crescători de albine și viermi de mătase" a avut o activitate interesantă. Ba, mai mult, unii pionieri au devenit sericicultori și la... domiciliu.

DRAGI CITITORI! Rugăm COLECTIVELE DE CONDUCERE din acele unități, care se ocupă de CREȘTEREA ALBINELOR ȘI A VIERMILOR DE MĂTASE să ne scrie despre rezultatele și experiența lor în acest domeniu. Vă rugăm să notați pe plicuri: Pentru rubrica „Micii sericicultori și apicultori". CELE MAI INTERESANTE SCRISORI VOR FI PUBLICATE.

CONCURSUL PENTRU CEL MAI FRUMOS JURNAL DE EXCURSIE

La cererea mai multor participanți la „*Concursul pentru cel mai frumos jurnal pionieresc de excursie*", publicăm încă o dată regulamentul.

În vara aceasta, copii, ca și în anii trecuți, veți porni din nou în drumeții și excursii, cutreierind meleagurile țării. La fiecare pas vă vor întîmpina, în peisajul neasemuit de frumos al patriei noastre socialiste, nenumărate frumuseți făurite de mîna omului: Bicazul și Săvineștii, orașele noi Victoria și Onești, marile cetăți ale focului Reșița și Hunedoara, complexele de blocuri de locuințe din orașe, construcțiile satului socialist, edificii de cultură... Veți face cunoștință cu harnici muncitori și colectiviști, care vă vor povesti despre munca lor dedicată înfloririi patriei socialiste. Care dintre voi nu se va simți îndemnat să-și alcătuiască un mic jurnal de excursie, în care să noteze toate acestea? De aceea, GAZETA „SCÎNTEIA PIONIERULUI" ORGANIZEAZĂ UN CONCURS PENTRU „CEL MAI FRUMOS JURNAL DE EXCURSIE".

Și acum, cîteva precizări:

— La concurs puteți participa *atît individual cît și în colectiv*, adică jurnalul poate fi redactat de către un singur pionier sau de mai mulți pionieri din aceeași școală.

— Jurnalele de excursie *pot fi însoțite și de material folcloric* (poezii și cîntece populare, strigături) cules din localitățile pe care le veți străbate, desene și fotografii. De asemenea, redactîndu-vă jurnalele, trebuie să descrieți în mod cît mai grăitor, literar cele văzute în excursie. Nu uitați să notați corect numele diferitelor localități și persoane despre care va fi vorba în jurnalul vostru.

— Fiecare jurnal de excursie trimis redacției va fi însoțit de semnătura directorului școlii și a instructorului superior de pionieri, purtînd și *ștampila* școlii.

— Concursul se inchide la 15 septembrie 1963. Pentru o mai bună desfășurare a trierii lucrărilor, vă rugăm să trimiteți jurnalele voastre cît mai curînd, după terminarea excursiei sau drumeției, despre care ne veți scrie.

SE VOR DECERNA URMĂTOARELE PREMII:

Premiul I colectiv: UN TELEVIZOR.

Premiul II colectiv: UN MAGNETOFON.

Premiul III colectiv: INSTRUMENTE PENTRU O ORCHESTRĂ DE MUZICUȚE.

Premiul I individual: O BICICLETĂ SEMICURSE.

Premiul II individual: UN APARAT DE FOTOGRAFIAT.

Premiul III individual: UN CEAS DE MÎNĂ.

SUPLIMENTAR, *pentru jurnalul care, între altele, va descrie mai frumos o întîmplare veselă din excursie, se acordă* PREMIUL SPECIAL constînd într-un BINOCLU!

De asemenea, se vor acorda mențiuni în obiecte de excursie și sport, cărți.

Așteptăm participarea cît mai multora dintre voi! *ADRESA NOASTRĂ ESTE: Gazeta „Scînteia pionierulu", București, Piața Scînteii nr. 1.* Nu uitați să specificați pe plic: *CONCURSUL pentru „CEL MAI FRUMOS JURNAL DE EXCURSIE".*

Și ei participă la concurs

Pionierul Matei Ion *din* Bacău *vrea să știe dacă jurnalul lui poate fi însoțit și de desene făcute de el cu ocazia excursiei.*

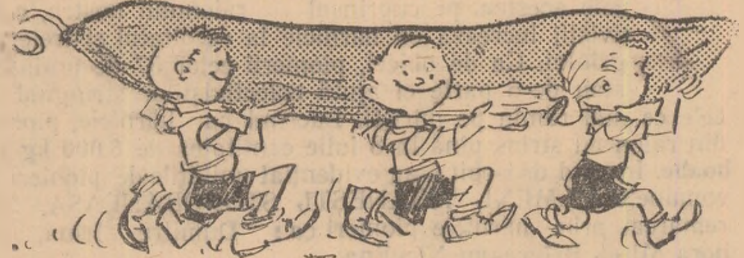
RĂSPUNS: Desigur, va fi și mai interesant jurnalul tău, Ionele, dacă vei putea ilustra unele din întîmplările și lucrurile întîlnite în timpul excursiei. Vei putea desena ceea ce te-a impresionat mai mult, poți ilustra o întîmplare veselă etc.

Pionierul Roman Mihai *din* Oradea *participă, împreună cu mai mulți pionieri din detașament, la alcătuirea unui frumos jurnal de excursie. El ne întreabă însă, dacă poate participa și individual, alcătuind el singur un alt jurnal de excursie.*

RĂSPUNS: Și de data aceasta răspunsul este afirmativ. Dar, Mihai, cu condiția să nu repeți lucrurile spuse în jurnalul colectiv, să nu le transcrii. Tu te poți opri asupra altor întîmplări din timpul excursiei, poți insista asupra altor lucruri (este de la sine înțeles că nu veți putea cuprinde în jurnalul colectiv chiar toate aspectele) mai puțin descrise în jurnalul colectiv.

Vești

De la corespondenți din vacanță

într-o zi de vară

Satul nostru nu este mare, dar, așezat între păduri umbroase și fosnitoare, are frumusețea lui pe care n-o întîlnești în altă parte.

Acum, în vacanța mare, noi căutam adesea răcoarea și frumusețea poienițelor din pădure. Să nu vă închipuiți însă că de fiecare dată mergem acolo numai să ne odihnim și să ne jucăm...

Zilele trecute, camioanele colectivei ne-au dus să secerăm iarbă din pădure. Harnici, cum sîntem întotdeauna cînd este vorba să ajutăm colectiva, am adunat mari grămezi de iarbă, care va fi insilozată pentru hrana vițelor pe timpul iernii. Sîntem tare bucuroși că la creșterea zecilor de tone de iarbă însilozate am ajutat și noi. Pădurea noastră ne-a dat cu drag iarba ei proaspătă și grasă.

MIHAI DUMITRU
cl. a VII-a, sat Badiuți,
raionul Botoșani

adunăm plante medicinale

O deosebită atenție acordă pionierii în vacanță și activităților de folos obștesc, cum ar fi strînsul plantelor medicinale. Dovadă sînt scrisorile care sosesc zilnic la redacție și care vorbesc despre hărnicia pionierilor.

Pe terenul experimental al Școlii mixte din comuna **Titu-Gară**, regiunea **București** s-au rezervat peste 200 m.p. cultivării plantelor medicinale ca: anghinarea, macul roșu de cîmp, feniculul, levănțica, degețelul, muștarul galben, sorgul și altele. Pionierii vor recolta aceste plante medicinale și, de asemenea, vor strînge și mușețel, fructe de măcieș etc.

Și pentru pionierii Școlii de 8 ani din comuna **Ploscа**, raionul **Alexandria**, strînsul plantelor medicinale constituie una din preocupările de seamă. Astfel, ei au cules mușețel pe care l-au și uscat. Cîntărindu-l ei au văzut cu bucurie că au obținut 20 kg mușețel.

Zilele acestea și pionierii Școlii de 8 ani din comuna **Andreești**, raionul **Gilort** au pornit la strînsul plantelor medicinale ca mușețel, flori de tei, pătlagină... Acțiunea continuă, iar rezultatele sîntem siguri că vor fi dintre cele mai bune.

(După corespondențele primite de la IONEL PROTOPOPESCU, activist cultural, GANEA MARIOARA și MENGHEȘ Ana, pioniere.

în drumeție

Camionul s-a opintit odată și a pornit în goană pe șosea. Vîntul jucăuș ne răcorea fețele, ducea pînă departe zvonul cîntecelor noastre vesele...

Primul loc la care ne-am oprit în orașul Tulcea a fost Muzeul raional. Aici, am văzut roci din care sînt formați străvechii

munți ai Dobrogei, aspecte din Deltă, din stepă, păsări de baltă, pești...

Din frumosul parc al pionierilor am trecut pe faleză, de unde am admirat blocurile care s-au construit în ultimul timp, magazinele mari cu vitrinele bogate și elegante.

De la construcțiile noi, ne-am îndreptat spre vechiul monument al orașului, dar și de aici am văzut clădiri noi ca: fabrica de conserve, fabrica de solomit și altele.

Spre seară, în drum spre sat, toți vorbeau de locurile vizitate, de filmul pe care-l văzusem, de frumusețea drumeției noastre.

LEONTE ANGELA
sat Trestenic, comuna Nolbant,
raionul Tulcea

ziua jocului

Parcul Palatului pionierilor din Capitală, cu aleile sale umbroase, freamătă de glasuri vesele. Sînt cei peste 600 de pionieri din raioanele V.I. Lenin și 16 Februarie veniți să-și petreacă vacanța în tabăra locală.

Plini de voie bună, unii se dau în leagăne, cei mai curajoși se avîntă pe panta lustruită a toboganului, iar alții se întrec de-a lungul bazinului de înot.

În poienița însorită e liniște. Un grup de pionieri semnalizează cu fanioane, iar mai departe un alt grup se strecoară printre copaci orientîndu-se cu busola. Deodată se opresc: recită o poezie, cîntă un cîntec și cît ai bate din palme s-a și încins un joc prietenesc.

Așa, în cîntec, joc și veselie ne petrecem minunatele zile ale vacanței.

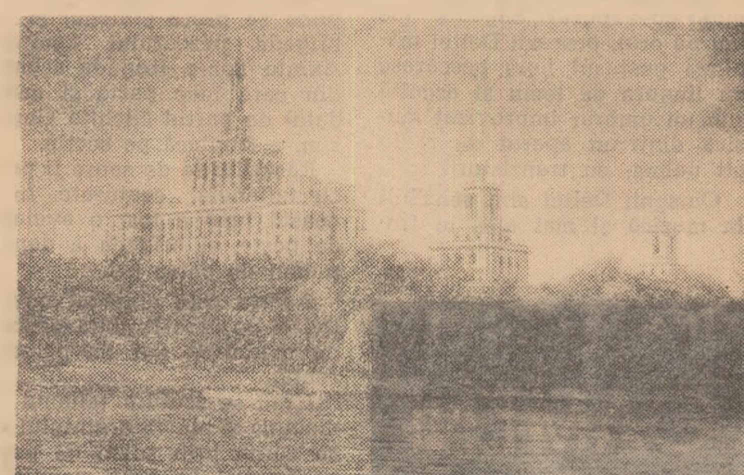
COVILTIR SIMONA
cl. a VI-a,
Școala nr. 141,
București

la focul de tabără

Aproape o mie de copii cîntau voioși în jurul focului de tabără, apoi pe rînd, fete și băieți au recitat poezii despre partid și patrie, au cîntat melodii vesele, au rîs în hohote de ghicitorile și glumele prezentate. Pionierii Ursache Mihai și Alexandrescu Victor din raionul Botoșani, Popa Mariana și Ciobanu Doina din Fălticeni, Chițescu Ana și Iordăchescu Irina din Iași ca și toți ceilalți au petrecut de minune.

O zi obișnuită, de tabără, s-a încheiat. Peste munții acoperiți cu brazi, s-a înălțat luna, să vadă parcă somnul liniștit al copiilor. Mîine vor începe o nouă zi de tabără, vor avea hrană îmbelșugată și gustoasă, vor merge în drumeții, excursii, vor rîde iar veseli la jocurile lor.

VERONICA ONICIUC
Instructoare superioară,
Tabăra Centrală de pionieri
și școlari
Bucșoaia, reg. Suceava

Și prin aceste locuri minunate trec grupurile de pionieri veniți în excursie la București...

„Joacă, joacă băiete!..."
Poienița însorită răsună de glasurile vesele ale copiilor sosiți în drumeție.

m-am îngrășat

Îmi petrec și eu zile frumoase de vacanță, în tabără. Am sosit aici, la Zizin, regiunea Brașov — la poalele munților — tocmai din ținutul însorit al Dobrogei și mă simt minunat. Aceasta se vede și după... cîntar. La 1 iulie, la sosire, cîntarul arăta 47 kg, iar după nouă zile cîntăream... 48 kg și jumătate! În nouă zile m-am îngrășat cu 1 kg și jumătate! Credeți că doar schimbarea de aer este cauza acestei modificări? Nu. Cauza principală este hrana îmbelșugată și consistentă servită în cinci mese pe zi. Și mai e ceva, bogata activitate recreativă, jocurile la care participăm toți cei 316 pionieri și școlari din tabără.

MIHĂILESCU SANDA
comuna Valea Dacilor
raionul Medgidia

Povestea de pe Șoseaua Păcurari

Legenda meșterului Manole am auzit-o de multe ori. Și de fiecare dată îmi plăcea s-o ascult, deși mă întrebam: „Oare cum se dărîmau noaptea zidurile, care erau construite ziua? Eh, legendă, îmi răspundeam tot eu". Dar iată, că nu de mult, mi s-a întîmplat nu numai să-mi amintesc de această veche legendă populară, dar, ca lucruri asemănătoare să ni se întîmple chiar nouă, pionierilor de pe Șoseaua Păcurari din Iași. Să vă spun mai clar despre ce este vorba.

Nici nu știți cît de mîndri sîntem de strada noastră, de blocurile, de... florile săpate și îngrijite de noi. Dar bănuiți de ce am pus trei puncte înaintea cuvîntului „flori"? Să nu credeți că din greșeală, că ele nu au nici un rost. Le-am pus pentru că de fapt, mîndria noastră în privința florilor ține numai o zi, apoi urmează o zi de necazuri, apoi, iar o zi în care sîntem mîndri și tot așa mereu. Noi sădim flori, le udăm dimineața, le prășim, le udăm seara. Cînd le vedem așa colorate, înviorate și frumoase, cum să nu ne mîndrim! Doar și ele fac ca strada noastră să fie așa de frumoasă! Dar ca și în povestea meșterului Manole, a doua zi nici urmă de floare, de culoare, de frumusețe. „Ce s-o fi întîmplat?" ne-am întrebat noi la început. „Poate că noaptea nu se văd prea bine florile și le calcă oamenii în picioare. Hai să facem niște gărdulețe..." Și le-am făcut. Bucuroși, seara am admirat rezultatele muncii noastre. Dar numai atît, în seara aceea, pentru că apoi n-am avut ce admira. Am găsit gărdulețele rupte, florile călcate în picioare.

„Trebuie să aflăm ce „minune" se întîmplă, am hotărît noi". Și-am aflat. Antal Constantin, care stă chiar pe strada noastră, Pisică Petru — de pe strada vecină — și alți băieți își găseau de joacă chiar pe florile noastre.

Știți ce-am hotărît? Ca noi să nu renunțăm în nici un caz să facem ca strada noastră să fie cea mai frumoasă. Vom îngriji de flori și de curățenie ca și pînă acum. Vrem însă să-i întrebăm pe aceștia copii: ei nu vor să renunțe la purtarea lor urîtă? Dacă sînt de acord, îi primim în grupul nostru de pionieri, să îngrijim împreună florile, copacii, să facem ca strada, la fel ca întreg orașul nostru, să fie dintre cele mai frumoase.

(după corespondența pionierului
Naroschi Mircea, Iași,
Șos. Păcurari nr. 57)

OAMENI ȘI APE

Un reportaj de M. CĂLIN

In locul în care Dunărea, prin brațul Sf. Gheorghe, își împinge apele pînă departe, în marea sărată, pe un grind uriaș se află o veche așezare pescărească: Sf. Gheorghe, care are un pitoresc specific Deltei. Pe acoperișurile caselor (peste 40 construcții noi ale pescarilor sînt ridicate numai în ultimii doi ani), printre antenele de radio și televiziune — cuiburi de barză! Pe apele Deltei, printre străvechile lotci și mahune, au apărut puternicele vase pescărești, construite pe șantierele noastre navale. Pe bărcile remorcate de cutere, pescarii, în cizme pescărești, în cămăși de relon, fredonează printre cîntece populare arii din „Traviata“, „Evghenie Oneghin“ sau „Aida“!

Deprinși să călătorească de pildă cu vaporul „Săgeata“ (60 km pe oră), pescarii Deltei mănîncă gustosul borș pescăresc cu lingura de lemn și ascultă sub un umbrar improvizat muzică dintr-un aparat de radio cît palma, cu tranzistori.

Oamenii Deltei sînt sensibili la muzică și mai ales la frumusețile naturii. Am văzut un răsărit de soare în Deltă. Se văd pîraele de foc peste faldurile de mătase ale apelor, pînă în depărtare, la orizont, unde o dată cu soarele iese parcă și aburi din apă.

Mi s-a părut ca Nichita Gherasim, un flăcău de douăzeci de ani, turnat parcă din bronz, care scutura cu rîvnă talianul, rămîne nepăsător la această frumusețe unică.

— Iată, tovarășe Nichita, iese soarele!

— Îl văd. Noi, pescarii, îl vedem în fiecare dimineață și totdeauna e nou. Dar astăzi avem grabă. Sîntem întîrziați. Alteori, cînd răsare soarele, sîntem cu mahuna plină...

Atunci e și soarele mai frumos. Cînd e mahuna plină se naște cîntecul.

Într-adevăr! Cînd e mahuna plină se naște cîntecul și în brigada pescarului comunist Axinte Toma. Brigada aceasta, din care face parte și candidatul de partid Nichita Gherasim, e fruntașă pe secție.

Răsăriturile de soare îi prind cu talienele scuturate. În această lună a fost o avalanșă de pește, și brigada a depășit planul de patru ori.

Acesta este cîntecul nou al Deltei pe care îl cîntă pescarii cu modestie, dar cu perseverență.

Cînd se scutură talianul în mahună și ploaia argintului viu se cerne prin solzii de pește, pe fața și în ochii pescarilor răsare soarele. Aici e munca și bucuria lor.

Cu talienele se vînează peștele mărunt. Dar acolo unde se împreună Dunărea cu marea și marea cu orizontul, în amestecul de apă sărată cu apă dulce, își află drum de trecere sturionul. Una dintre cele mai de seamă bogății ale Dunării și Mării Negre. Sturionii — purtători de icre negre — pot atinge în greutate și peste 500 kg unul. Vînătoarea lor se face la „carmace“ — cîrlige speciale, așezate în larg, în drumul sturionilor — și nu este lipsită de pericole.

...Cuterul, care remorcase bărcile pescărești, ajunsese în larg. De jur-împrejur, marea se sprijinea pe cer. Cînd brigada a II-a, a lui Nichita Munteanu, se desfășurase de-a lungul carmacelor, zorile începuseră să se reverse. Barca în care se aflau comunistul Ilie Epifanof — un tînăr atlet, cam la 28 de ani — și Ion Ivanof, deputat în sfatul popular comunal, a simțit legănarea valurilor din zbaterea morunului oprit la carmace.

Un morun de peste 130 de kg a fost tras cu dibăcie, lovit cu cangea și ridicat în barcă. Același lucru, și cam în același timp s-a petrecut și în brigada a 7-a condusă de Pavel Cuzmin. În barca lui, Zaharia Efimov a tras un morun de peste 70 de kg. Și din bărcile înșirate în larg, pescarii trebăluiau la carmace.

Aici, la carmace, unde marea se întîlnește cu cerul, pe fețele pescarilor soarele a răsărit mai devreme. Cînd la orizont a apărut o fîșie de rubin, cuterul începuse deja să strîngă bărcile din larg și se îndreptau spre cherhanaua încă prea departe ca să se audă duduitul caracteristic al uzinei electrice. Aici, la cherhana — unde se asigura preparația peștelui, pentru a putea fi expediat în butoaie cu gheață departe, spre Tulcea, Constanța sau București, unde e așteptat de muncitori — ei, pescarii, își pregătesc vestitul și gustosul borș pescăresc. Și-l pregătesc după fiecare vînat. Dupa tradiție...

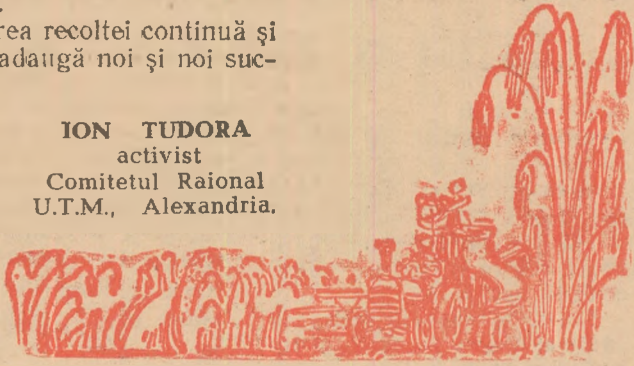
Meleaguri natale

Alături de părinți

Zilele acestea, pe cuprinsul raionului nostru, colectiviștii lucrează cu hărnicie la recoltatul și treieratul griului. Ca de obicei, pionierii celor 57 de unități nu stau de-o parte ci ajută colectiviștilor strîngînd spicele ce mai rămîn pe miriști. Lucrînd cu hărnicie, pionierii din raion au strîns pînă la 8 iulie cantitatea de 8 000 kg griu boabe. In mod deosebit s-au evidențiat unitățile de pionieri din comunele ULMENI, ȚIGĂNEȘTI, STOROBĂNEASA. S-au remarcat prin hărnicie pionierii ca: Dumitru Irina, Mohora Mirel, Brînceanu Niculina, Ponea Felicia, Nică Crino și mulți alții.

Strîngerea recoltei continuă și fiecare zi adaugă noi și noi succese.

ION TUDORA
activist
Comitetul Raional U.T.M., Alexandria.

EXERCIȚII DE VIOARĂ — fotografie de Fr. Huss, Sibiu

Satul nostru

Satul nostru-n orice seară
Parcă e cuprins de pară:
Prin curent, de la uzină,
Tot se-mbracă în lumină,
Vechea lampă afumată
Stă prin poduri aruncată.
Prin lumină satul are
Nou izvor de bunăstare;
Becuri albe, prin perdele,
Clipocesc ca niște stele...

SPĂTARU MARIA cl. a VII-a,
Școala de 8 ani Slătunoaia, reg. Suceava

UN RĂSPUNS PE SĂPTĂMÎNĂ

EUGEN FRUNZĂ

Am desfăcut un plic cu mireasmă de brad. Sus, în nordul țării, la Cîmpulung Moldovenesc, s-a desfășurat deunăzi un concurs de aeromodele. S-au întrecut cu acest prilej cercurile de aeromodelism ale pionierilor din Fălticeni, Botoșani, Vatra Dornei și, bineînțeles, din orașul gazdă. Cîmpulungenii au ocupat locul I. Cei din Fălticeni, locul II. Au primit diplome și premii în obiecte.

Toate acestea le-am aflat din corespondența trimisă redacției de către pionierul Botez Alexandru.

Mulțumesc, dragă Sandule, pentru vești. Nu-i așa că e plăcut să naști cu mîna ta minunea zborului? După felul cum scrii s-ar părea că te pasionează această treabă.

Îți doresc succes.

Dă-mi voie să-ți povestesc acum o pățanie din copilăria mea. Locuiam într-un sat și eram prieten cu un băiat isteț, pe nume Tase, copil de țărani săraci lipiți pămîntului. Băiatul acela era mare meșter la „zmeie". Cum se făcea primăvară, o zbugheam amîndoi spre toloacă. Acolo, în împărăția văzduhului, înălțam zmeul. Se

zbuciuma dil
gemea, trăgî
și noi! Nu n
de sfoară, s
Ucenic fiir
ponsabil cu
mă sfoara c
treabă ușoar
Într-o zi, t
ră, îmi vine
colegul nost
rului, slăbă
clăpăuge. N
să-l fi picat
lărie de vîn
În sfîrșit,
înduplec să-
sfoară.
— Roagă-
— i-am spus
la voi destul
zi pe toloac

Un fiu al poporului nostru:

Filimon Sîrbu

S-a născut într-un sat ardelenesc de pe valea Mureşului. Fiu de ceferist, cunoaşte de mic ce înseamnă viaţa muncitorilor într-un stat în care ocîrmuiau stăpînii — burghezia în cîrdăşie cu moşierimea.

Cînd Filimon Sîrbu împlineşte 10 ani, tatăl său, — vechi muncitor luptător pentru drepturile celor mulţi, — e dat afară de la calea ferată şi familia, după multe căutări, se stabileşte la Constanţa; aci a putut găsi tatăl un post la C.F.R.

Peste puţin timp însă, tatăl e strivit într-un accident de cale ferată şi Filimon rămase orfan. El intră ucenic la Direcţia Porturilor Maritime şi aci, băiatul dîrz, cu privire cutezătoare, neobişnuit să se lase umilit şi îngenuncheat, devine curînd conducătorul recunoscut al ucenicilor. Lucrînd la un strung pe lîngă un bătrîn muncitor comunist, Filimon, crescut încă de mic cu legendele faptelor de vitejie ale haiducilor ardeleni, ale lui Doja şi Horia, începe a desluşi cine e duşmanul muncitorului şi împotriva cui trebuie ridicaţi muncitorii la luptă.

La 20 de ani Filimon e arestat de Siguranţa burghezo-moşierească pentru activitatea sa de tînăr utecist. După 6 luni de închisoare scapă şi e luat în armată, de unde se liberează în aprilie 1941, chiar în perioada de vîrf a pregătirii războiului antisovietic. Boicotării acestor pregătiri, acţiunii de sabotaj a trupelor fasciste îşi dedică tînărul comunist Filimon Sîrbu întreaga sa activitate, pînă în acea zi de iulie 1941 cînd cade răpus de gloanţele ucigaşilor fascişti.

ÎNFRUNTAREA

Ca pretutindeni în ţară, şi la Direcţia Porturilor Maritime din Constanţa ucenicii umblau nemîncaţi, bătuţi, îmbrăcaţi în zdrenţe.

Într-o zi, Filimon îi strînse roată în jurul său pe cîţiva dintre ucenici şi le spuse:

— Mergem la Rînzescu azi. Trebuie să-i cerem 1 leu în plus, pe zi, pentru cărţi. Nu se mai poate aşa!

Inginerul Rînzescu era vestit pentru cruzimea sa; băgase spaima în toţi cei care cutezaseră, vreodată, să-i stea cît de cît împotrivă.

— O să ne snopească în bătaie... — şopti careva.

— N-o să îndrăznească. Ei, care merge — şi Filimon se ridică.

Cînd intrară la Rînzescu acesta îi privi buimac la început, apoi rînji:

— A, vouă vă arde de comunism?! — şi se ridică ameninţător de la biroul său masiv.

— Asta nu-i comunism — şuieră Filimon Sîrbu — e vorba de drepturile noastre...

Cînd Rînzescu fu numai la un pas de el, Filimon îşi înălţă fruntea şi-i înfruntă inginerului privirea. Ceilalţi prinseră şi ei curaj şi se apropiară, pe cînd afară, la uşă, se auzeau vorbind, ceilalţi ucenici.

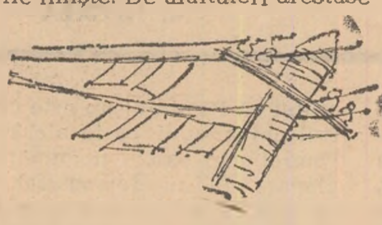
— Va să zică... aşa!? — făcu inginerul, nemaiştiind ce să zică. Mergeţi la locurile voastre de muncă! Şi, înfuriat că fusese înfrînt, zbieră în pîlnia telefonului:

— Să vină contabilul! Repede!!

Ucenicii izbîndiseră.

STEGULEŢELE

Comisarul-şef se sculă de cu zori. Se întinse pînă îi pîrîiră oasele, apoi îşi aruncă privirile prin geamul murdar — drept în stradă. Dar nu văzu nimic suspect. De aceea, se mai întinse o dată, vesel: azi avea să fie linişte. De alaltăieri arestase

pe toţi cei care ar fi putut organiza ceva de 1 Mai, aşa că azi, cînd sosise sărbătoarea cea comunistă, el, comisarul-şef, avea să se bucure de o zi tihnită.

Se duse în baie, dar abia îşi unsese faţa cu săpun, să se radă, cînd auzi telefonul. Se repezi în dormitor, ridică receptorul, ascultă o vreme apoi, pălind, îl lăsă să pice în furca aparatului.

— Blestemaţii! — şuieră el.

Îşi spălă repede săpunul, sări în haine şi în cizme şi se repezi în stradă. Îl aştepta maşina dar nu-i mai arse să se urce în ea: chiar pe firele de telefon de vis-a-vis de casa sa, fluturau, mîndre, ca nişte luminiţe purpurii în soarele ce abia răsărise, cîteva stegulețe roşii.

— Ce-i asta? — strigă, speriat, cu ochii bulbucaţi. Dar cînd se întoarse către şofer, zări chiar pe uşa casei sale un afiş mititel proaspăt lipit; semnătura de pe afiş - „U.T.C." — îl înfurie cumplit.

Pînă seara, tîrziu, poliţaii din Constanţa nu făcură altceva decît să adune de pe sîrme steguleţele puse de Filimon Sîrbu şi tovarăşii săi, şi să rupă manifestele lipite noaptea.

Era 1 Mai 1936.

„CONTROLORUL"

În maşina arhiaglomerată, muncitorul Onică abia îşi făcea loc, cu coatele, spre ieşire. În acelaşi timp, privea atent la toţi cei din jur — dar omul pe care-l aştepta, nu se zărea. Deodată, dinspre celălalt capăt al autobuzului, o voce spuse liniştit, dar destul de tare:

— Biletele la control, vă rog!

„Ce dracu' o fi căutînd şi ăsta, pe căldură, să mai controleze?" se înfurie Onică pe controlor. Căută supărat biletul, pe care nu-l mai găsea, şi dădu peste el tocmai cînd controlorul se afla în faţa sa.

— Biletul... dv?

„Vocea asta pare cunoscută!" se miră Onică. Şi, cînd controlorul, cu ochelari fumurii, pe care taxatorul îl salută peste capetele călătorilor „Să trăiţi domnu' Liţu" — îi înapoie biletul, şoptindu-i, totodată: „acţiunea poate avea loc", Onică nu mai avu nici o îndoială: controlorul de la „Săgeata" era Filimon Sîrbu.

... A doua zi, toată Constanţa nu vorbea decît despre magaziile fasciste din port, care săriseră în aer.

PRINDEREA

Plaja caldă era pustie. Numai un grup liniştit de 5-6 tineri stătea întins la soare, sfătuindu-se încet între ei. Cineva, care i-ar fi privit mai atent, ar fi zărit, desigur, între ei, pe unul cu ochelari fumurii — era „domnu' Liţu" controlorul.

— Tovarăşi — le spunea Filimon — în caz de atac aerian asupra oraşului, voi s-aveţi grijă ca centrala electrică să furnizeze energie mai departe, oraşul să rămînă iluminat: astfel, avioanele sovietice or să vadă depozitele fasciste şi-or să arunce bombe tocmai acolo. Trebuie numai ca...

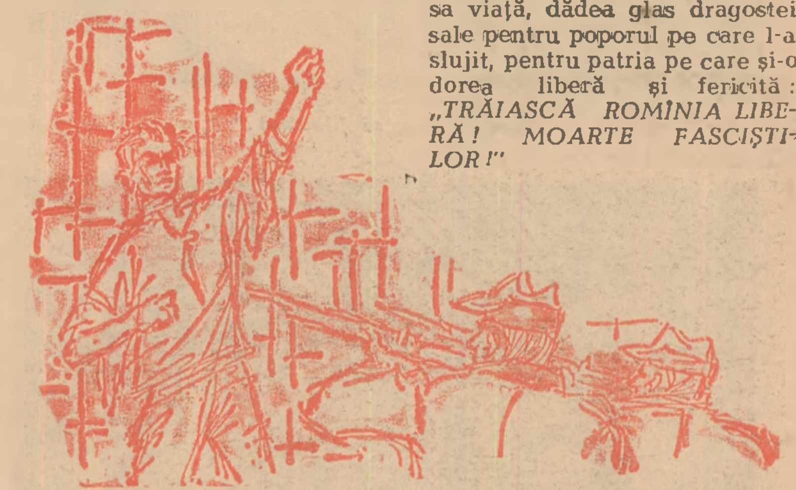
Se întrerupse — pe plajă apăruseră cîteva siluete suspecte.

Filimon privi roată la tovarăşii săi, le citi şi lor în priviri nedumerirea. Numai unul dintre ei, Caravan, lăsă ochii în pămînt.

— Tu... ai trădat?! — îl întrebă, mai mult din priviri, Filimon.

Dar nu mai primi răspuns. Oamenii siguranţei îl arestară şi îl urcară într-o dubă. Era în 22 iunie 1941.

... Cîteva zile mai tîrziu, eroul comunist Filimon Sîrbu, în faţa plutonului de execuţie, o clipă înainte să-şi sfîrşească tînăra sa viaţă, dădea glas dragostei sale pentru poporul pe care l-a slujit, pentru patria pe care şi-o dorea liberă şi fericită: *„TRĂIASCĂ ROMÎNIA LIBERĂ! MOARTE FASCIŞTILOR!"*

[...]orul

[...]us, în vînt, se zbătea şi
[...] putea spre soare. Dar
[...]n de loc. Ţineam vîrtos
[...]e scape.
[...]al lui Tase, eram şi res-
[...]izionarea". Mai cu sea-
[...] sarcina mea. Şi nu era

[...]lînd în zadar după sfoa-
[...]l să-l caut pe Bombonel,
[...]lasă. Era băiatul moşie-
[...] pistruiat, cu urechile
[...]lepăda vara sandalele,
[...]ară şi purta în cap pă-

[...]esc, îi arăt necazul şi-l
[...]ă rost de un ghem de

[...] pe careva de la conac
[...]i trebuie să se găsească
[...]-am dat întîlnire a doua

Zis şi făcut. Trece o zi lungă şi plină de nădejde şi iată, şed eu lîngă Tase, pe un bolovan rătăcit aşteptîndu-l pe Bombonel cu sfoara. Şi numai ce răsare şi se apropie, pe nepusă masă, chiar domnul moşier în persoană. Vine dumnealui călare şi în toată goana. Noi bănuim că-i primejdie şi dăm să fugim. Degeaba. Ne prinde cît ai zice pîs şi numai atîta ne strigă:

— Derbedeilor! Sfoară vă trebuie? Na sfoară!

Şi harşt! Şi, iar harşt, cu cravaşa.

Am scăpat de urgie cu spinările vărgate.

Va să zică Bombonel ne pîrîse, mai şi minţise probabil pe seama noastră. Nu cumva să fi păgubit tată-său nişte sfoară pentru bucuria copilăriei unor sărăntoci...

Aceasta e întîmplarea de care mi-am amintit citindu-ţi rîndurile, dragă Sandu. Poate ai să-i descoperi tîlcul, punînd-o faţă în faţă cu copilăria voastră fericită, cu casele de pionieri, cu cercurile de aeromodelism, cu toată frumuseţea zborului spre culmi, pentru care patria vă dă ajutorul, cunoştinţe, şi aripi, şi îndemn.

Spor la muncă noilor absolvenţi

Cum arăta studenţia în urmă cu 20—30 de ani? Să ne amintim! După ce ani de-a rîndul, cu preţul unor imense sacrificii, de foarte multe ori flămînd şi desculţ, cu hainele ferfeniţă şi cu cărţi împrumutate, tînărul — fiu de oameni simpli — izbutea să se menţină într-o facultate, devenea, în sfîrşit, absolvent. Ce viaţă îl aştepta în continuare? De cele mai multe ori nimerea în rîndurile şomerilor, pentru că statul burghez nu-i asigura post după obţinerea diplomei.

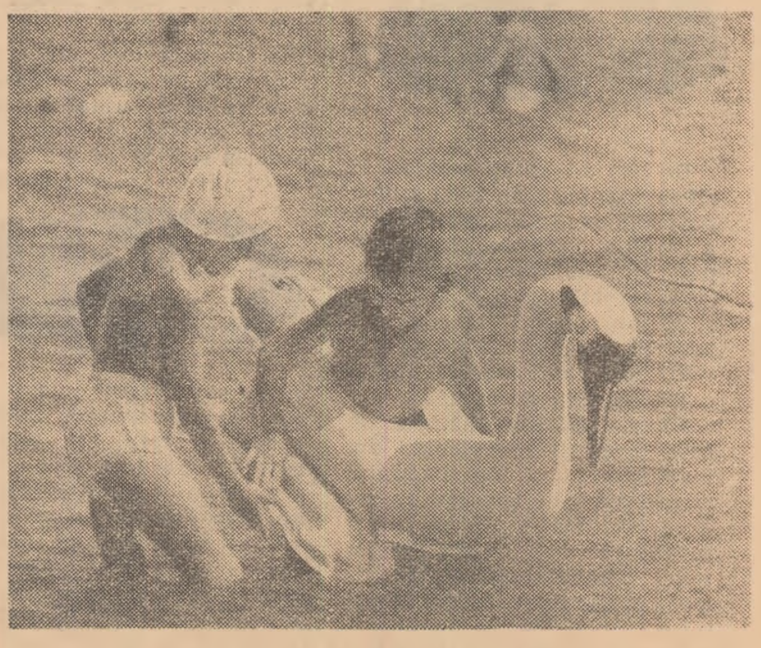
Au dispărut acele vremuri negre pentru studenţime. Astăzi, puterea populară creează fiilor oamenilor muncii condiţii dintre cele mai optime pentru a deveni intelectuali cu un larg orizont profesional, politic şi cultural. 46 instituţii de învăţămînt superior, avînd 165 facultăţi cu 216 secţii de specialitate, 750 de laboratoare, ateliere, numeroase biblioteci, cămine, cantine etc., stau astăzi la dispoziţia studenţilor. În ultimul an universitar peste 62 la sută din studenţi au primit burse de la stat. Existînd asemenea condiţii minunate de studii şi de viaţă este firesc ca numărul specialiştilor, pregătiţi în institutele noastre de învăţămînt superior, să sporească de la un an la altul. Recent, aproape 9 500 de tineri şi tinere, promoţia anului 1963, s-au îndreptat spre locurile de muncă — fabrici şi uzine, ogoare şi şantiere, şcoli şi mine — animaţi de dorinţa fierbinte de a contribui cu toate forţele, alături de întregul popor, la desăvîrşirea construcţiei socialismului în patria noastră!

SĂRBĂTOAREA POPORULUI FRATE POLONEZ

Poporul polonez sărbătoreşte la 22 iulie nouăsprezece ani de la eliberarea patriei sale de sub jugul hitlerist.

În anii care au trecut de la eliberarea ţării, poporul polonez a obţinut, sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, mari succese în făurirea vieţii noi, socialiste. Ca rezultat al industrializării socialiste, s-au ridicat puternice combinate siderurgice ca Nowa Huta şi Huta Warszawa, numeroase întreprinderi industriale, şantiere navale, hidrocentrale electrice. E grăitor faptul că astăzi producţia industrială a Poloniei populare e de peste şase ori mai mare faţă de cea dinainte de război. S-au obţinut, de asemenea, realizări importante în transformarea socialistă a agriculturii, în creşterea continuă a producţiei agricole.

O mare dezvoltare au luat în anii puterii populare arta şi cultura, învăţămîntul de toate gradele. S-au construit în ultimii ani zeci de şcoli noi, cu săli de clasă spaţioase, cu biblioteci şi laboratoare. Fiilor oamenilor muncii le sînt asigurate nu numai cele mai bune condiţii de învăţătură, dar şi locuri minunate pentru zilele de odihnă, cum ar fi frumoasa tabără de la Pobrierowa — de pe ţărmul însorit al Mării Baltice, unde în prezent mii de copii îşi petrec vacanţa.

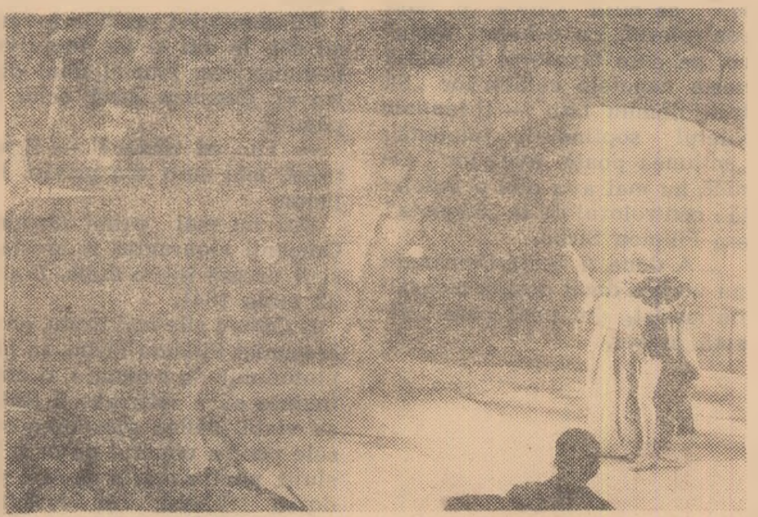

Ce plăcut e să te zbengui în apele mării, sub razele binefăcătoare ale soarelui!

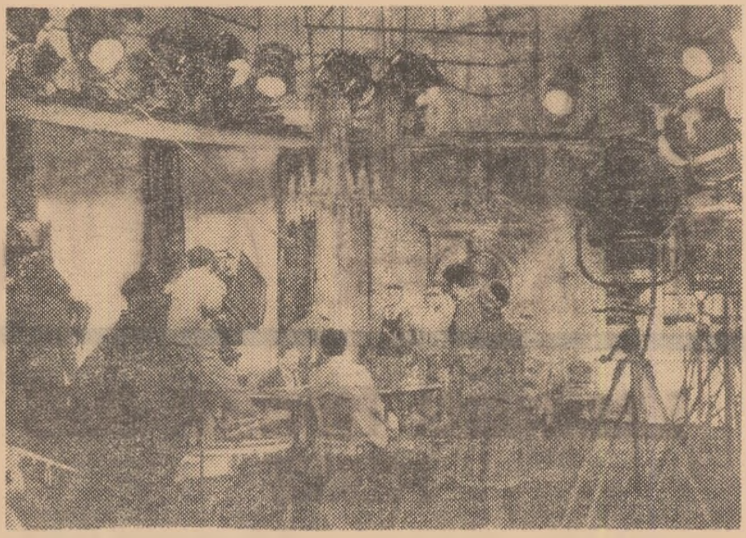
STUDIOURILE DE LA BUFTEA

Centrul de producţie cinematografică de la Buftea.

„Atenţiune, se filmează!"

Pe unul din platourile de filmare se fac ultimele pregătiri.

La Buftea, nu departe de Bucureşti, se ridică clădirile Centrului de producţie cinematografică, orăşelul filmului romînesc, construit în anii regimului democrat-popular.

Orăşelul cinematografic cuprinde patru vaste platouri de filmare (două de cîte 900 m.p. şi două de cîte 300 m.p.), numeroase cabine de montaj, laboratoare moderne de prelucrare a peliculei, un studio pentru filmări combinate şi altul pentru înregistrarea sunetului şi a muzicii; un platou pentru filme de păpuşi, depozite de recuzite, ateliere anexe, clădiri sociale şi administrative. Între anii 1949—1962 au fost realizate 109 filme artistice, 40 filme de păpuşi, 48 filme de desen animat, 942 jurnale de actualităţi, precum şi numeroase filme documentare şi de ştiinţă popularizată.

Cinematografia noastră a obţinut în ultimii ani succese de prestigiu prin crearea unor filme valoroase, tratate la un nivel artistic corespunzător înfăţişînd aspecte variate din viaţa poporului nostru.

Să vă povestim cîte ceva şi despre cum se realizează un film.

Întotdeauna la baza filmului stă un scenariu alcătuit după subiectul filmului şi un scenariu regizoral. Scenariul regizoral cuprinde aspectele tehnice ale realizării filmului, descrierea filmului secvenţă cu secvenţă, cadru după cadru. De realizarea filmului de la început şi pînă la sfîrşit răspunde echipa de filmare, alcătuită din directorul şi regizorul filmului, ingineri scenografi şi de sunet, operatori, mecanici şi electricieni, în total un grup de circa 25 de persoane.

Desigur că în cursul filmării sînt ocupaţi un număr mult mai mare de oameni — actori, figuranţi — în funcţie de tematica scenariului şi de proporţiile filmului. De exemplu, în cursul filmării anumitor secvenţe, care cuprind scene de masă din cadrul filmelor „Setea", „Lupeni 29" şi „Tudor Vladimirescu", au fost atraşi mii şi mii de ţărani muncitori, mineri etc., care au participat şi au jucat cu foarte multă naturaleţe în aceste părţi ale filmelor.

Ultima parte a muncii de realizare a filmului este montarea şi sonorizarea. Acestea se fac în laboratoarele de specialitate din cadrul Centrului Cinematografic.

Desigur că aceste aspecte prezentate de noi nu fac decît să arate o imagine în mare a realizării unui film. Actori, regizori şi scenarişti, operatori şi electricieni împreună cu ceilalţi tehnicieni, care lucrează la Centrul de producţie cinematografică Buftea, îşi aduc în egală măsură aportul lor la creşterea valorii artistice a cinematografiei romîneşti.

M. NEGREA

PE ŢĂRMUL MĂRII

Cu fiecare an litoralul nostru parcă se ia la întrecere cu el însuşi. Răsar zeci de minunate clădiri din sticlă şi oţel, care străjuiesc largul mării pînă departe, minuni de culori şi adevărate perle ale mării. Şi marea... Neliniştită, aprigă, vrînd continuu să se răfuiască cu malurile către care vine furioasă, retrăgîndu-se apoi încet, liniştită, de parcă nici n-ar fi fost aşa de supărată.

Aici, la tabăra de pionieri din Schitu, e ca pretutindeni pe colierul mării. Nisip minunat, aer sărat, soare, mare şi părul copiilor, care a luat din toate cîte ceva, plus puţin din mirosul atît de specific apei şi algelor.

Vreţi să participăm împreună cu pionierii din Galaţi şi Bucureşti — actualii locatari ai taberei — la o zi de tabără?

...Soarele se ridică spălîndu-şi pleoapele roşii de somn în apa liniştită a mării. Un copil, cu faţa pîrguită, salută din trompetă această nouă zi de tabără. Înviorarea, spălarea, dereticarea prin dormitoare, micul dejun. Hrana gustoasă este bine apreciată de micii oaspeţi ai mării. Un nou sunet de goarnă vesteşte adunarea în careu după care urmează... ziua de tabără!

Soarele se lasă aşteptat. Ce-ar fi să facem aici, pe plajă, un şantier de construcţii? Blocuri frumoase, împodobite cu terase de flori, şcoli înalte, cu geamuri strălucitoare din sticlă colorată, silozuri, un palat al artelor. Micii tehnicieni îşi dau toată silinţa, lucrează cu sîrguinţă, aşa cum vor face şi cînd vor fi mari. Deocamdată aşa visează ei viitorul. Au fost şi premii. E însă tare greu să alegi din frumos ceea ce este cel mai frumos. Totuşi, detaşamentul 6, pentru „Perla mării" primeşte premiul I; „constructor-şef" e pionierul Viţelaru Ionel din Galaţi. Detaşamentul 7 a cîştigat premiul II pentru „Mausoleul de la Mărăşeşti", iar blocurile de locuinţe construite sub conducerea pionierului Damanda Radu din Tecuci a primit premiul III.

Dar iată, nazurosul soare a clipit şiret cu ochiul şi a apărut deodată, strălucitor, risipind toţi norii. Fericirea e generală. Copiii intră în apă. Tătaru Constantin din Galaţi şi-a căpătat repede faima de bun înotător. Pe Topală Dănuţ din Bucureşti şi pe încă alţi pionieri tot el i-a învăţat să înoate.

Timpul trece atît de repede şi pofta de mîncare este atît de mare... Spre seară, cînd soarele obosit se duce să se odihnească, încep competiţiile sportive în tabără.

La club se învaţă poezii, corul pregăteşte un program artistic. O pionieră scrie o scrisoare mamei sale: „Marea este atît de frumoasă, dar freamătă neostenită. Îmi pare rău de fiecare zi care trece pentru că ele aduc despărţirea de această nesfîrşită întindere de apă, soare şi nisip pe care o iubesc".

O goarnă vesteşte stingerea. Luna apare albă, de argint.

Ce ciudat! Marea este acum asemenea unei fîşii argintate care te duce parcă spre o lume de poveşti.

RODICA ALBU

Începînd cu acest număr vom începe publicarea în paginile gazetei noastre a unui ciclu de materiale pe teme privind educaţia ştiinţifică a pionierilor şi şcolarilor. Vă rugăm să ne scrieţi despre materialele pe care le vom publica şi în acelaşi timp să ne scrieţi despre ce alte teme aţi dori să citiţi.

CE ESTE CERUL?

De cîte ori nu aţi admirat în zilele frumoase de vară culoarea minunată, albastru-azurie a cerului! Pare un imens acoperiş al Pămîntului! Pe bolta cerească aţi văzut ziua Soarele, iar noaptea Luna şi stelele. Şi, desigur, de multe ori v-aţi întrebat: ce este bolta cerească, ce este cerul?

După cum ştim, Pămîntul pe care trăim este o planetă din familia Soarelui. Dar Pămîntul nu ar putea fi locuit dacă nu ar exista pătura de aer, care înconjoară şi dă viaţă Pămîntului — **atmosfera.** De la atmosferă vine şi culoarea albastră a cerului. Razele luminoase ale Soarelui pătrund în atmosferă şi se împrăştie în toate direcţiile. Dacă nu ar exista această pătură de aer, cerul s-ar vedea negru, Soarele ar străluci mult mai puternic şi am vedea cerul negru, înstelat atît ziua cît şi noaptea.

În Cosmos, unde nu există aer, cerul pe care-l vedem noi albastru este cu totul altfel. Primii cosmonauţi din lume, Gagarin şi Titov, (care au zburat cu navele cosmice sovietice

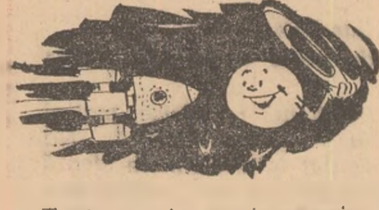

în jurul Pămîntului la o înălţime de aproape 300 km!) au arătat că cerul era aproape negru! În spaţiul cosmic sînt nenumărate corpuri cereşti, între care Luna e corpul ceresc cel mai apropiat de Pămînt; Luna e un satelit natural al Pămîntului. De ea ne despart numai 380 000 km. Pămîntul se învîrteşte în jurul Soarelui şi împreună cu celelalte planete ale sistemului nostru solar, reprezintă un grăunte de nisip în imensitatea nesfîrşită a oceanului cosmic. Din sistemul nostru solar mai fac parte şi: **Mercur,** care este planeta cea mai apropiată de Soare; **Venus** sau **Luceafărul** cum i se mai spune în popor, cu lumina ei albă strălucitoare; **Marte,** pe care o vedem ca pe o stea roşcată; **Jupiter,** ce se vede ca o stea galbenă strălucitoare; **Saturn** — steluţă mică, galbenă, şi, în sfîrşit, **Uranus, Neptun** şi **Pluton,** care sînt la distanţe foarte mari şi nu se văd cu ochiul liber.

Şi aceste planete au o mişcare asemănătoare Pămîntului. Mult mai departe sînt stelele, care de la distanţe uriaşe de noi îşi trimit razele argintii pe Pămînt. Dar v-aţi gîndit vreodată cît călătoresc aceste raze pînă sosesc pe Pămînt? Lumina care vine de la unele stele „călătoreşte" mii de ani pînă ajunge pe Pămînt. Şi trebuie să ştiţi că lumina călătoreşte în spaţiu cu uriaşa viteză de **300 000 km pe secundă.**

Soarele, care luminează şi încălzeşte planeta noastră, se află la o distanţă de 150 000 000 de km. De la el lumina ajunge pe Pămînt în 8 minute şi 18 secunde!

De-a lungul veacurilor, oamenii de ştiinţă, studiind corpurile cereşti (uneori cu pericolul vieţii datorită interdicţiei bisericii) au făcut observaţii preţioase. Galileo Galilei, Giordano Bruno, Nicola Copernic, Lucillio Vanini şi mulţi alţii, studiind bolta cerească au arătat că Pămîntul nu este centrul universului, că în afară de Pămînt mai există nenumărate planete. Ei au demonstrat că nu Soarele se învîrteşte în jurul Pămîntului — aşa cum ni se pare nouă — ci Pămîntul se învîrteşte în jurul Soarelui. Mulţi dintre ei au plătit cu viaţa îndrăzneala de a contrazice biserica. Dar adevărul nu a putut fi înfrînt. El a ieşit învingător în lupta cu forţele întunericului. Datorită progreselor făcute de ştiinţă, care foloseşte instrumente optice tot mai perfecţionate, au fost descoperite noi şi noi planete. Multe dintre ele, spun oamenii de ştiinţă, ar putea avea aceleaşi condiţii ca şi planeta noastră. Ei au observat lumina unor stele atît de departe de noi, încît această lumină ajunge pînă la Pămînt în miliarde de ani.

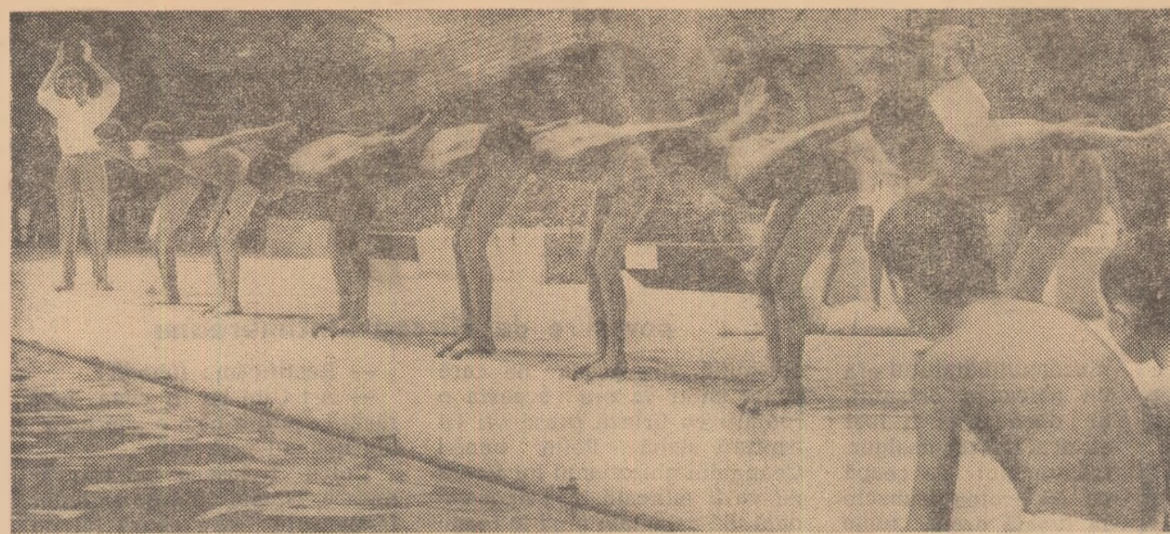

Toate acestea arată că minunatul cer albastru (pe care-l privim ziua) şi cel presărat cu stele (pe care-l vedem în timpul nopţii) nu este decît o aparenţă; nu există nici o **boltă de cristal** în jurul Pămîntului, ci atmosfera lui şi, apoi, spaţiul care se întinde nemărginit.

M. LUPEŞ

Cupa SCÎNTEII pionierului LA NATAȚIE

Nu, fotografia aceasta nu-i arată pe micii sportivi în timpul vreuni concurs, ci în timpul perioadei de serioasă pregătire în vederea celei de a 13-a ediții a Cupei „Scînteii pionierului" la natație.

Antrenamente susținute

La bazinul de înot de la Palatul pionierilor domnește o animație deosebită. Zilnic sosesc aci zeci de copii din Capitală, dornici să învețe din măiestria înotului, să se pregătească cît mai bine la probele din cadrul Cupei „Scînteii pionierului", să-și călească organismul sub razele fierbinți ale soarelui

Cei 150 de copii din raioanele „16 Februarie" și „1 Mai", întîlniți astăzi aci, erau fie la bazinul „celor mari" antrenîndu-se cu pasiune și perseverență, fie la bazinul „celor mici". Pe cei mai curajoși, care și-au terminat antrenamentele, i-am întîlnit sus, pe tobogan, de unde își dădeau drumul vijelios învolburînd apa din bazin.

Cum e și firesc, unii copii se găsesc într-un stadiu de pregătire mai avansat la înot, alții sînt pregătiți mai puțin, dar și unii și alții, sub supravegherea instructorilor, s-avîntă cu entuziasm în apă întrecîndu-se pe cele 6 culoare ale bazinului.

Profesorii de educație fizică Radu Constantin și Oprea Florica, zi de zi, cu grijă și răbdare, pregătesc sute de copii pentru actuala ediție la natație, arătîndu-le cum să ia un start corect, cum se face un schimb de ștafetă fără să se piardă timp, corectîndu-le totodată fiecare mișcare greșită.

Și așa, toți copiii din raioanele programate zilnic la bazinul de înot de la Palatul pionierilor, iau rînd pe rînd startul. Printre cei mai harnici înotători, care au venit cu regularitate la antrenamente și au ascultat sfatul instructorilor, i-am remarcat la 33 m liber și 66 m bras pe Georgescu Octavian, Carataș Stere, Carataș Marioara (Școala de 8 ani nr. 37), Iacovișac Dan (Școala de 8 ani nr. 119), Trufașu Horia și Iliescu Iulian (Școala de 8 ani nr. 155) și alții.

Interesul manifestat de copii pentru cea de-a XIII-a ediție a Cupei „Scînteii pionierului" la natație e dovedit și de numărul mare de participanți înscriși la această competiție.

Acum urmează să vedem roadele eforturilor depuse de fiecare copil la faza pe tabăra locală, care a și început și se va încheia la 4 august a.c., urmînd ca apoi să se desfășoare fazele raionale și apoi întrecerile finale, pe Capitală.

Succes, copii!

NICOLAE BULGARU

Sport – Sport

Fetița cu codițe

Timidă, cu codițe castanii strînse în fundulițe albe, se oprește pe covorul imens. Apoi începe să execute exercițiul liber la sol. Fiecare mișcare a mîinilor, fiecare plutire în aer dezvăluie grație. Chiar de la primele mișcări, Goriac Galina de la Școala medie nr. 1 din Lugoj reușește să cucerească sala. Mulți dintre spectatorii care-i urmăreau pe concurenții de la celelalte aparate și-au mutat privirea spre evoluția acestei fetițe.

În sală domnește emoția. Deodată se dezlănțuie o năprasnică furtună... furtuna aplauzelor, care încetează abia atunci cînd Galina apare din nou, în fața spectatorilor, înclinîndu-se adînc.

De data aceasta are ochii mai strălucitori, obrajii mai împurpurați.

Execută din nou un exercițiu, mai complex, mai greu.

— Ce precizie are în mișcări! exclamă cineva de la masa juriului.

De altfel, exercițiile executate a doua oară n-au fost nici măcar trecute în programul concursului de gimnastică. Probabil că specialiștii l-au considerat prea greu pentru școlari.

Din nou sala Floreasca freamătă. Din nou fetița se înclină în fața micilor spectatori.

A fost, într-adevăr — așa cum au afirmat specialiștii — una dintre cele mai bune gimnaste la concursul republican școlar de gimnastică. Și nu are decît 11 ani...

N. B. TULCEANU

Competiții

Pe terenul de sport din curtea **Școlii de 8 ani nr. 1** din **Lupeni** s-au desfășurat zilele trecute cîteva întîlniri amicale de volei. Întîlnirile au fost urmărite de mulți copii, atît din oraș cît și din comunele vecine.

Gazdele au obținut o victorie meritată în fața echipelor din Lonea și Vulcan. S-au remarcat în mod deosebit jucătorii Anghel Adrian și Corpodea Gheorghe.

La **Școala de 8 ani** din comuna **Lenauheim**, regiunea **Banat**, s-a organizat un interesant concurs de tenis de masă și de șah. Reprezentanții clasei a VI-a A s-au dovedit cei mai buni la tenis de masă. Ei s-au clasat pe locul I fără nici o înfrîngere.

Concursul de șah a cuprins majoritatea școlarilor și pionierilor. Cel mai bun șahist a fost Matiaș Mihai, care l-a învins în finală pe elevul Petran Ioan, de altfel, jucător tot atît de puternic.

De peste hotare

• LA EISENACH (R.D.G.) s-a desfășurat întîlnirea internațională de atletism dintre echipele de tineret ale R.D.G. și R. S. Cehoslovace. Victoria a revenit gazdelor: la băieți 119—80, iar la fete cu 65—42.

• CEA DE A 39-A EDIȚIE A CAMPIONATULUI BULGAR LA FOTBAL s-a încheiat. După 25 de ani în care succesul a fost consecutiv de partea echipelor din Sofia, iată că în acest an titlul revine unei formații din provincie, Spartak Plovdiv, care cucerește pentru prima oară înaltul trofeu.

• RECORDMANUL LUMII LA ÎNOT (100 m liber = 53,6 sec.) brazilianul Manuel dos Santos a abandonat activitatea competițională. Vestea a stîrnit multă nedumerire în cercurile sportive braziliene care își văd astfel năruite speranțele la o medalie de aur la Olimpiada din 1964!

• COMITETUL OLIMPIC JAPONEZ a anunțat că în cursul lunilor iulie și august va trimite invitațiile oficiale de participare la cea de a XVIII-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară. Aceste invitații vor fi trimise în 105 țări, membre ale forului olimpic internațional.

• SELECȚIONATA DE POLO A ORAȘULUI BUCUREȘTI a întîlnit zilele trecute în cadrul turneului pe care îl întreprinde în U.R.S.S. selecționata orașului Moscova. Prima întîlnire s-a terminat la egalitate (4—4), iar cea de a doua întîlnire a fost cîștigată cu scorul de 3—2 de reprezentanții țării noastre.

O ACȚIUNE FOLOSITOARE: STRÎNGEREA FIERULUI VECHI

În dorința de a trimite cît mai mult fier vechi oțelăriilor, pionierii Școlii de 8 ani, comuna Tifești, *raionul* PANCIU, *au reușit să strîngă cantitatea de 6 000 kg fier vechi. Cei mai harnici au fost pionierii Toma Ruxandra, Macarie Daniela, Munteanu Ion și Guzu Rodica din clasa a VII-a, Manoliu Pompiliu și Dragnea Liliana din clasa a VI-a și Rafailă Elena din clasa a V-a.*

★

13 000 kg fier vechi au adunat în numai 5 zile pionierii Școlii medii „Cuza Vodă" din HUȘI. *După colectarea acestei importante cantități de fier vechi ei au ajutat și la încărcarea acestuia în vagoane, care au luat drumul oțelăriilor.*

★

Și pentru pionierii Școlii de 8 ani din comuna Sărulești, *raionul* LEHLIU, *colectarea fierului vechi este o preocupare importantă. Ei au colectat 1 700 kg fier vechi! Printre fruntași au fost și pionierii Ghiță Antoaneta, Dianu Mariana, Micu Ștefan și Marin Victoria.*

★

Pionierii detașamentelor II și III de la Școala de 8 ani din comuna Holod, *raionul* SALONTA, *au reușit să strîngă cantitatea de 1 800 kg fier vechi. Pionierii Crișan Elena, Bela Ana, Ionaș Eugen, Martin Florica, Teorean Gavril, Bercea Mihai, Agud Cornel (din det. II) și Mihuț Marian, Craciu Adriana, Bercea Marta și alții (din det. III) au fost cei mai harnici.*

Rămășagul

povestire de **Mircea Sîntimbreanu**

Ghiozdanul băiatului era un ghiozdan obișnuit. Și dacă n-ai fi fost atent ai fi luat, desigur, mănunchiul de ceapă ce își scotea frunzele la iveală drept niște pensulițe sau, mai degrabă, niște creioane bine ascuțite, verzi. Și totuși, în ghiozdan era ceapă verde, obișnuită, din aceea pe care poate chiar la ora aceasta o ronțăiți cu brînză grasă ori cu friptură slabă. Poftă bună! Ceapa din ghiozdanul lui Voicu nu va fi mîncată însă deocamdată. Să așteptăm pînă la toamnă. Dacă și această experiență va reuși — la fel ca prima — o să rîdem cu lacrimi, căci lacrimile, după cum știți, fac casă bună cu ceapa. Despre ce nouă experiență va fi vorba?

— Să încrucișez ceapa aceasta din ghiozdan cu... varză.

— ?!

Uimirea voastră e pe deplin întemeiată și nu numai pentru că, în general, o asemenea încrucișare pare cu neputință, ci totodată pentru că, știe toată lumea pînă acum, micul naturalist nu s-a ocupat niciodată de legume. Voicu e un pasionat horticultor și singurii bulbi pe care i-a răsădit vreodată au fost cei de gladiole și de crini. Și ceapa?

— E vorba de un rămășag. Tare aș vrea să crească fiecare ceapă cît o varză... De ce? Să vedeți...

Era în primăvară și tocmai se pregătea pentru concursul micilor naturaliști. Semănase, nu de multă vreme, un strat cu garoafe și începuseră să dea colțul. Băiatul plivea tocmai niște buruieni, cînd se înființaseră lîngă el Radu și Barbu.

— Ce-ai pus aici?

— Garoafe.

Cei doi izbucniră în rîs. Îi cunoașteți? Au limba ascuțită...

— Ascultă, floricultorule: astea nu sînt garoafe cum nu sînt eu, deși mănînc covrigi, arbore de pîine...

— Dacă iarba asta dă garoafe, atunci bocancii mei din piele de vițel o să-mi ceară curînd să-i hrănesc cu biberonul...

— Ăsta-i pătrunjel, băiete. De ce n-ai pus și niște mărar? Mai puneai alături niște ouă, băteai gălbenușul și luai premiul întîi la un concurs de maioneze...

— De ce ești răutăcios?! Eu sînt convins că juriul o să-l premieze... Parcă îl aud pe crainic: „Crin alb imperial, de o mărime neobișnuită, mențiune! Premiul 3 nu se acordă! Premiul 2 nu se acordă... Premiul 1, elevului Voicu, floricultor perseverent, pentru urzicele-urzicele!

— Rectificăm: lobodă!

— A! Uite un fir ceva mai răsărit: pariez că e o „garoafă" din neamul prazului.

Voicu îi lăsase să trăncănească. Numai cînd pe amîndoi începuseră să-i doară fălcile de atîta rîs le spuse calm:

— Nu credeți că sînt garoafe?

— Garoafe! Dar nu-s nici măcar... păpădii. Ascultă, Voicule... Dacă din pătrunjelul tău iese o floricică, una singură, eu mănînc un kilogram de ceapă cu bomboane de mentă.

— Și eu! Dacă însă nu ies, le mănînci tu! Bine? Bate palma!

Așa se născuse pariul. Din pofta de rîs a celor doi și, poate, dintr-un dispreț ușuratic față de oricine nu împărtășea întrutotul entuziasmul lor pentru mingea de piele pe care o purtau sub braț. Și poate că sfidînd pe micul horticultor, în glumele lor se amesteca și puțină pică pe cel ce găsise să-și așeze stratul tocmai pe locul unde pînă acum cu atîta dezinvoltură își exersau pasele în fiecare recreație. Am fi înclinați să adăugăm la toate acestea explicații pe cea mai apropiată de adevăr: nepriceperea celor doi, dar aceasta nu explică și ambiția lor de a continua pariul chiar și după ce pe delicatele tulpini își făcuseră apariția primii mugurași.

— Admit că m-am înșelat, dar garoafe tot nu sînt. Ceva banal: circiumărese, creasta curcanului; așa ceva, mormăia Radu.

— Ce? Așa arată garoafele? Un chil de ceapă cu mentă mănînc dacă acestea sînt garoafe, întărise și celălalt.

Ei bine, trebuie spus, explicația ambiției consta de data aceasta în faptul că cei doi aveau toate temeiurile să se îndoiască. Mugurii, ce tocmai stăteau să plesnească... nu semănau a garoafe. Cîtuși de puțin. Și nici frunzele. Cei doi continuau să se îndoiască chiar și cînd într-o zi, pe la sfîrșitul lui mai, Voicu îi întîmpină lîngă stratul smălțuit, de flori, cu două ace de siguranță în mînă.

— Ei? Sînt garoafe? Poftim, vi le prind la butonieră.

Cei doi priveau garoafele sincer nedumeriți.

— Sînt și... nu sînt!

— Ar fi și n-ar fi...

— Am cîștigat pariul? Mîncați ceapa! îi îmbiă Voicu scotocind în ghiozdanul din care firele de ceapă își arătau tulpinele ca niște creioane verzi.

— Bine, dar nu-s tocmai garoafe.

— Sînt mai involte...

— Și mai înalte...

— Și mai pale...

— Și mai mirositoare...

— Aveți dreptate, de aceea am și renunțat la bomboanele de mentă. Vă fac rabat... Mîncați doar kilogramul de ceapă!

— Au ceva din narcize... Nu-i așa?

— Exact...

— Nu tocmai exact. Au mult din narcize. Sînt garoafe încrucișate cu narcize... De ce înghițiți în sec? Poftim kilogramul de ceapă. Cîntarit...

Cei doi tăceau mîlc. Apoi Radu apucă ceapa:

— Dă-o încoace, pariul e pariu...

Barbu se codea:

— Imposibil. Sînt după masă. Te rog, nu acuma...

Voicu era generos. Luă ceapa înapoi.

— Bine, nu acuma. Vă spun eu cînd...

— Cînd?

— La toamnă! Ce-ar fi să încrucișez cepele astea cu verze? Și să mîncați doar una... una singură! E în regulă? Bateți palma!...

Cei doi se priveau uluiți. Apoi începură să rîdă, cu poftă.

— Știi ce? Dacă-i așa te ajutăm și noi!

— Și pariul? îngăimă celălal. cu ochii țintă la cepe.

— Pariul e pariu, zîmbi micul naturalist. Uite bomboanele de mentă, să le mîncăm. Servește-te!

ÎN BALTĂ

de Nicolae Bulgaru

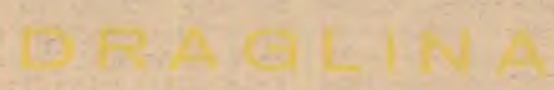
Lăncile cu vîrfuri moi de pîsle
stau de veghe-n trestia înaltă.
Luna, ca o barcă fără vîsle
rătăcește singură pe baltă.

Iar pe ape stelele plăpînde
risipesc întregul lor tezaur
și îmi pare că răsar din unde
nuferi cu petalele de aur.

Rațele ce-și frîng în noapte zborul
par, plutind pe ape, vechi galere.
Nemișcat, ca sfinxul, vînătorul
stă ascuns în umbră și tăcere.

Palpitînd ridică arma rece
cu pupile goale de metal
și ecoul sunetului trece
repetat de fiecare val.

Ochiu-i rîde sub bătaia pleoapei,
inima spre casă-i dă imbold.
Roadele văzduhului și apei
ritmic, i se leagănă la șold.

DRAGLINA

de M. Călin

E-ncremenită Delta, iar soarele lichid
Se scurge prin văzduh în unde moi
Unind cu bolta cerului torid
Un iz de baltă adormit în foi.

În zare, ca un plaur plutitor,
Alunecă o dragă printre stufuri.
De-abia se-aude foșnetul, ușor,
Ca fluturii scăpați din pămătufuri.

Dar cînd se stinge papura în foi
Sub fulgerarea navei plutitoare,
Se țese o poveste pentru voi
Pe foaia albă-a cărții viitoare...

„Lanțul viu"

de Ștefan Zaides

Pe o șosea franceză, vreo douăzeci de băietandri, înșirați unul după altul, pe biciclete. Cu săculețele de voiaj în spate, pedalează cu repeziciune, iar în urma lor răsună, pînă departe, un cîntec vesel. S-ar părea că merg în excursie.

S-ar părea...

Dar, în săculețele de voiaj, copiii nu poartă nici pachete cu alimente, nici termosuri sau alte lucruri trebuincioase în excursie ci... ziare. Și cravatele pionierești, strînse cu grijă lîngă foile proaspete, cu slove roșii, de luptă.

Ei sînt pionieri și comuniștii le-au încredințat o misiune de răspundere: gazetele sechestrate de poliție în tipografie să ajungă în niște comune îndepărtate, în mijlocul muncitorilor agricoli și fermierilor intrați în grevă. Să fie duse clandestin, ferite de privirile iscoditoare ale polițiștilor și jandarmilor. La Digne, la Blaye, la Sainte Barbare...

Băieții pedalează de zor, unul după altul, într-un adevărat... „lanț viu".

Dar, la intrarea în Sainte Barbare, iată un cordon de jandarmi! Unul se apropie mătăhălos, amenințător...

Oare cum se vor descurca băieții, vor reuși ei, pionierii Jean, Lucien și ceilalți să-și ducă acțiunea la capăt? Ziarele purtînd mesajul muncitorilor, însuflețitor, vor ajunge în mijlocul greviștilor?

Acestea toate le veți afla citind povestirea din volumul cu același titlu, de Ștefan Zaides — apărut recent în Editura politică.

Povestirile cuprinse în volum, scrise interesant, cu dialoguri vii, prezintă — așa cum se precizează în motto-ul din prima pagină — „fapte și întîmplări din viața copiilor din țările capitaliste". Emoționantă este povestirea lui Fuad, care este nevoit să-și cîștige bucățica de pîine trudind din zori în noapte la o carieră, sau a lui Naftari, micuțul a cărui viață amarnică de hamal se stinge de timpuriu. Se disting, de asemenea, din paginile cărții figuri luminoase, dîrze de copii, ca Antonio din Gordiani sau Michel Bonnard II. Alături de comuniști, de muncitori ei înfruntă cu curaj stăpînii și slugile lor, participă la lupta pentru o viață mai bună, omenească, împotriva orînduielilor burgheze.

AL. DINU IFRIM

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"